

i selve Egnen herfor, kan det ikke nytte, hvor mange Penge Regjeringen ogsaa vil give ud, hvormange Opsynsmænd den endogfaa vil sætte til, at varetage dens Interesse. Fredning faaer man ikke tilstede, før der bliver en almindelig Erkjendelse i selve Districtet om, at det dog er en gavnlig Foranstaltning, og at man ikke kan være bekjendt at ødelægge den for at have en ringe Fordeel. Den kommer aldrig tilstede, naar Districtets Beboere vide, at de paa den ene eller den anden Maade vil blive frie for at betale dertil. Den bedste Maade at vække Interesse for Sagen paa er den, at Amtsraadenes Deeltagelse i Udgifterne bliver gjort til Betingelse. Dertil kommer iøvrigt ogsaa, at ogsaa al øvrig Virksomhed, der hører til, for at denne Sag skal lykkes, kræver, at der er Mand, som særlig interessere sig for de forskjellige Steder, og de interessere sig lettest derfor, naar de have en væsentlig Deel i Bestyrelsen af disse Foranstaltninger, saa jeg troer ikke, at man, som Lovforslaget, maa stille Amtsraadets Virksomhed alt for meget udenfor disse Sager. Thi, bliver det som efter Forslaget, saa skal denne Over-sandflugtscommissair, som det hedder, jo vel forhandle med Amtsraadet om den Plan for Træplantningen, der omhandles i § 1; men, naar Amtsraadet ikke skal paa Amtets Begne gjøre noget Tilbud og ikke skal have noget Tilsyn dermed, men det skal overlades til den Person, der staaer mellem Amtsraadet og Ministeriet, saa vil denne Forhandling fra Amtsraadets Side stige meget Lidet og kun være til Besvær. Lader man derimod Amtsraadet beholde Indflydelse paa Sagens Ledelse under Betledning og Raad af en sagkyndig Mand, som Regjeringen indsetter, og lader man Amtsraadene betale Noget til Sagen, saa troer jeg, at Amtsraadets Interesse, hvor den ikke allerede er vaft, snart skal blive det. Det har ogsaa undret mig, at i denne Lov, der jo vel efter sin Overkrift nærmest handler om Sandflugtstræknings Behandling, men dog, naar man læser den, giver det Indtryk, at det er en Lov, der handler om Foranstaltninger, som, om jeg saa maa stige, leilighedsvis eller idetmindste i den første Tid kun hist og her skulde gennemføres, — at der

her senere hen findes en Bestemmelse i § 5, der forandrer hele Bestyrelsen af Sandflugtvæsenet. § 1 fremstiller det jo kun, som at Træplantning skal indføres paa de enkelte Steder i 4 Amter, som findes dertil at være stikede, men saa kommer i § 5 en Bestemmelse om, at hele Overbestyrelsen af Sandflugtvæsenet, ikke blot hvad der angaaer Træplantningen, skal inddrages under en saadan Mellemautoritet, der staaer mellem Amtet og Ministeriet. Men derved troer jeg ogsaa, at man vil svække saavel Amtsraadets som Sandflugtscommissairens Interesse, og jeg skal vel indrømme, at det kan være uønskeligt for Ministeriet, at det, naar det iøvrigt ikke ret har Tillid til Amtsraadenes — og jeg skal ikke nægte Muligheden af, at der hist og her, efterat Staten ved Loven af 1852 havde givet Tilfagn om, at Statskassen skal udrede den større Deel af Udgifterne ved Sandflugtvæsenet, kan være de Amter, hvor Amtsraadenes ikke have viist den største Omhu for at indskrænke Udgifterne til det mindst Mulige, men at de have havt en Fornemmelse af, at, efterat det er ordnet saaledes, kunde man nok see igjennem Fingre med Udgifternes Størrelse, men dette kan godt rettes fra Ministeriets Side, uden at der er en staaende Mellemautoritet — jeg vil indrømme, siger jeg, at det kan være uønskeligt for Ministeriet af og til at have en sagkyndig Mand, som kan være paa Stedet og conferere med Amtsraadet og meddele Ministeriet sin Betænkning, men deraf følger ikke, at det vil være rigtigt, at den nuværende Bestyrelse af Sandflugtvæsenet skal ganske henlægges under en saadan Mellemautoritet. Hans Arbejde vil ogsaa blive meget stort. Han skal reise heelt oppe fra Skagen og lige ned til den sydligste Deel af Ringkjøbing Amt, og skal han, som det forudsættes i Lovforslaget, eller ialtsald i Motiverne, virkelig gennemgaae de forskjellige Klitstrækninger, da vil han komme til at tilbringe en meget lang Tid af Aaret paa Reiser; thi Klitterne ere meget vidtløftige Strækninger. Jeg finder det ganske i sin Orden, at Regjeringen har en saadan Mand til at varetage, at Træplantningen bliver tilbørlig og ordentlig udført, har en saadan Reisecontroleur, som maa have den i saa Henseende overveende